พุธ
15
สิงหาคม

สัปดาห์ที่ 19
เทศกาลธรรมดา

สดด 113:1-3,4-6

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1 **อสค 9:1-7 และ 10:18-22**

พระเจ้าทรงเปล่งพระสุรเสียงดังให้ข้าพเจ้าได้ยินว่า "ท่านทั้งหลายผู้มีหน้าที่ลงโทษเมืองนี้ จงเข้ามาใกล้ แต่ละคนจงถือเครื่องมือทำลายมาด้วย" ข้าพเจ้าเห็นชายหกคนเข้ามาจากทางประตูชั้นบน ซึ่งหันไปทางทิศเหนือ แต่ละคนถือเครื่องมือทำลายมาด้วย...

พระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมาจากเครูบซึ่งเป็นที่ประทับ ไปยังธรณีประตูของพระวิหาร พระองค์ทรงเรียกชายที่สวมผ้าป่านและเหน็บกล่องเครื่องเขียนไว้ที่สะเอว องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งเขาว่า "จงไปทั่วเมือง คือทั่วกรุงเยรูซาเล็ม และเขียนอักษร 'เตา' ไว้ที่หน้าผากของบรรดาชายซึ่งถอนใจและคร่ำครวญที่เห็นการกระทำน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่ทำกันภายในเมือง"

พระองค์ยังตรัสกับผู้อื่นให้ข้าพเจ้าได้ยินว่า "ท่านทั้งหลายจงตามเขาไปทั่วเมืองและฆ่าให้หมด ดวงตาของท่านอย่าได้สงสาร และท่านอย่าได้ไว้ชีวิตเลย... แต่อย่าแตะต้องผู้ที่มีอักษร 'เตา' เขียนอยู่ที่หน้าผาก จงเริ่มต้นจากสักการสถานของเรา" เขาเหล่านั้นจึงเริ่มฆ่าคนชราที่อยู่หน้าพระวิหาร...

พระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าออกจากธรณีประตูพระวิหาร มาประทับเหนือเหล่าเครูบ ข้าพเจ้าเห็นเหล่าเครูบกางปีกออกเหาะขึ้นไปจากพื้นดิน... พระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าแห่งอิสราเอลอยู่เหนือเครูบเหล่านั้น สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเป็นสิ่งเดียวกันกับสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยเห็นภายใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ข้าพเจ้าก็รู้ว่าเป็นเครูบ เครูบแต่ละตนมีสี่หน้า สี่ปีก และมีสิ่งที่เหมือนมือมนุษย์อยู่ใต้ปีก ใบหน้าของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นมีลักษณะเหมือนกับที่ข้าพเจ้าเคยเห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ เครูบแต่ละตนเคลื่อนตรงไปข้างหน้า

พระวรสาร **มธ 18:15-20**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า "ถ้าพี่น้องของท่านทำผิด จงไปตักเตือนเขาตามลำพัง ถ้าเขาเชื่อฟัง ท่านจะได้พี่น้องกลับคืนมา ถ้าเขาไม่เชื่อฟัง จงพาอีกคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย คำพูดของพยานสองคนหรือสามคนจะได้จัดเรื่องราวให้เรียบร้อย ถ้าเขาไม่ยอมฟังพยาน จงแจ้งให้หมู่คณะทราบ ถ้าเขาไม่ยอมฟังหมู่คณะอีก จงปฏิบัติต่อเขาเหมือนเขาเป็นคนต่างศาสนา หรือคนเก็บภาษีเถิด"

"เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกในโลก จะผูกไว้ในสวรรค์ และทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในโลก ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย"

"เราบอกความจริงแก่ท่านอีกว่า ถ้าท่านสองคนในโลกนี้พร้อมใจกันอ้อนวอนขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์จะประทานให้ เพราะว่า ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นท่ามกลางพวกเขา"

ข้อคิด

ความแตกแยกในระหว่างคริสตศาสนิกชน ย่อมเป็นที่สะดุดแก่บุคคลภายนอก ผู้ที่มิได้เชื่อในพระเยซูเจ้าคงไม่สนใจในพระวรสาร ในเมื่อผู้ที่ดำเนินชีวิตตามแนวพระวรสารอยู่ร่วมกันไม่ได้ การเป็นที่สะดุดแก่ผู้อื่นนั้นอาจจะหลีกเลี่ยงได้ หากเราถือตามพระวรสารของวันนี้ การประกาศพระวรสารแก่ทุกคนในโลกมีความสำคัญมากกว่าการโต้เถียงกัน หรือการแตกแยกแทนที่จะเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักของพระคริสตเจ้า

วันที่ 15 สิงหาคม 2555

สมโภชพระนางมารียรับเกียรติเข้าสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ

ลก.1.39-56

นักบุญเป็นต้นแบบของชีวิตคริสตชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นจริงสำหรับพระนางมารีย์ เพราะตำแหน่งที่เป็นเลิศ ไม่มีใครเทียบได้ที่พระนางได้รับในประวัติศาสตร์แห่งความรอด

บทเพลงแห่งการขอบพระคุณพระเจ้า

เราพบส่วนแรกของพระวรสารโดยนักบุญลูกาในเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า เราจะเห็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของพระนางมารีย์ซึ่งชื่อว่า "มักญีฟีกัต" พระนางมารีย์ร้องเพลงแห่งการขอบพระคุณพระเจ้าไม่ใช่ร้องด้วยพระนางตามลำพังแต่ร้องในฐานะธิดาแห่งประชากรของพระเจ้า. นี่คือความตั้งใจของนักบุญลูกา

พร้อมด้วยประชากรของพระนาง พระนางมารีย์ร้องสรรเสริญความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า. พระพลานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้า เผยแสดงในประวัติศาสตร์ผ่านพระพันธกิจช่วยให้รอดของพระองค์ เป็นแหล่งแห่งความชื่นชนยินดีที่ลึกซึ้ง (ข้อ 47).

การปลดปบ่อยของพระเจ้ามาจากผู้ที่ต้ำต้อยและผู้ถูกกดขี่ (ข้อ 48 ภาษากรีกซึ่งเราตีความว่า "ผู้ต่ำต้อย" มีความหมายเดียวกับการรับใช้และความสิ้นไร้ไม้ตอก สิ้นหวัง

พระเจ้าทอดพระเนตรพระนางมารีย์ด้วยความรักซึ่งทำให้เยาวชนชาวยิวผู้นี้ได้รับพระพรและมีความสุข. พันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์จึงเริ่มได้รับการฟื้นฟูในพระนางมารีย์.

ความชื่นชมยินดีซึ่งพระนางกำลังประสบเป็นการเตรียมตัวเพื่อประกาศข่าวดี.

จากแหล่งของการประกาศข่าวดีแห่งพระวรสาร เรามักจะมีประสบการณ์แห่งความชื่นชมยินดีของพระเจ้า. ความรู้สึกนี้แผ่ซ่านในหัวใจของพระนางและตระเตรียมพระนาง เพื่อต้อนรับการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าที่จะเสด็จมาปฏิสนธิในครรโภทรของพระนาง

ดังนี้ พระนางมารีย์เคลื่อนไปสู่แก่นกลางของบทเพลงสรรเสริญของพระนาง ด้วยการประกาศถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า (ข้อ 49)

พระเมตตาสงสารของพระเจ้าบันดาลให้พระเยซูเจ้าต้อนรับและอ่อนโยนที่ทุกคนเข้ามาเฝ้าพระองค์ได้. เป็นพื้นฐานของสิ่งที่เราเฉลิมฉลองในวันนี้ว่า ทุกสิ่งมาจากพระเจ้าและมาจากความรักที่กตัญญูต่อพระเจ้านั่นเอง นี่คือหัวใจของการเผยแสดงทางพระคัมภีร์

+

“อย่างน้อยที่สุด เราก็ยังมีชีวิตอยู่”

เราได้ยินบ่อยไหมเกี่ยวกับเรื่องราวของคนที่จากไปเพราะประสบภัยพิบัติตามธรรมชาติ อุบัติเหตุ ความเจ็บป่วยหรือปัญหาความสัมพันธ์กับคนอื่น

ความกตัญญูเป็นทัศนคติที่ดีที่สุด. ตราบเท่าที่เรากตัญญูต่อสิ่งที่เราสรรเสริญพระเจ้าเหมือนพระนางมารีย์ ตราบเท่าที่เราเห็นภาพรวมและเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้า แล้วเราได้รับการยกตัวออกจากคุกของเราและอุโมงค์ดิน

ข้อเตือนใจ 4 ประการที่ควรช่วยเราให้เห็นภาพรวม และควรช่วยเราให้มีใบหน้าที่สว่างจ้าขณะที่เราเดินทางในชีวิต

1.เงินที่หามาได้

2.แก้ปัญหาคนโง่ที่ทะเลาะกัน

3.ชีวิตของคนรักไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้

4.การสูญเสียวิญญาณของท่านเป็นความล้มเหลวที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

จงจำสิ่งเหล่านี้ และประสบการณ์ของ "ข้อสมมติฐานส่วนตัว" จงสำนึกพระคุณของพระเจ้า แล้วคุณจะสามารถยอมรับอะไรก็ได้ที่เข้ามาในชีวิตของคุณ. จงร่าเริง เผยแพร่พระพรที่คุณได้รับจากพระเจ้า และคุณจะร้องเพลงที่ไพเราะ ได้คือเพลง "มักญีฟีกัต" หรือเพลงสรรเสริญของพระนางมารีย์

เราอย่าเพียงมีชีวิตอยู่

แต่ให้เราเลียนแบบพระนางมารีย์ด้วยความกตัญญูและร่าเริงในการดำเนินชีวิต

+